

l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona, D. Oliveri Clara; els Doctors Albert Ponjoà i Josep Clara; els professors Francisco Burniol, de Argenton i Esteve Gallostra i Esteve Vila, de Salt i son veïnat; els propietaris Joan Tor, Molla, Esteve Pou i Josep M.^a Pou; Veray (Lluís i Jaume); Josep Satorras, i Font (Ramón i Josep); Sres. Roser Pallimonjo; Emilia Jovell; Boada; senyoretes Xipell; Molla; Isern; Veray; Patrici Clara i distingida esposa, etc. etc.

A tots ells i als demès que sentim no recordar, els desitgem els hagi sigut agradosa la seva estada entre nosaltres. El nostre mar amb ses preciosíssimes platges i les nostres enciseres montanyes, encatifades de verdor i flors baumoses; les nostres vinyes i oliverars rublerts de fruita, i els camins patriarcals de les nostres pinedes, a l'igual que tots els calongins comencen a sentir una mena d'anyorança envers tan excel·lents amics i al remerciar-los coralment el llur amor a la nostra vila, ens acoïadem d'ells amb recança, diguent-los-hi: ¡A reveure!

GENTIL.



GLOSARI

TARDOR.—Som a la tardor, en el llindar de l'hivern, com si diguessim a les prostrimeries de la vida de la Natura.... El cel es gris i plou.... Plou sense fer gaire remor.... Pausadament, quietament, esquixoteja amb ritme lent demunt dels vidres de la finestra de ma cambra.... Fito els meus ulls en la llunyania, vers el mar, aquest mar que es una meravella i no veig res: un immens llençol de densa boira me priva de la clara visió. Sura en l'ambient una vaguetat de misteri....

En mig de l'automnal tristesa que a mon entorn es respira, remembro els jorns riolers de la meva infantesa, aquells jorns de dolços records que no podré gaudir mai més. Damunt de la meva taula d'estudi, en el pitxer groguenc, s'hi han marcit lentament, tristament, un pom de flors boscanes, record d'un passeig pels voltants de la Torre Valentina. Fixo el meu esguard vers l'horitzó; mes ¡oh disort! arreu veig els mateixos núvols grisos i la mateixa somorta claror.... Cauen les fulles dels